

Rozjímanie na piatok 2. týždňa v pôstnom období

Rozjímanie na piatok 2. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: vinica, obraz Izraela; neúspechy sú príležitosťou na spásu; naše plody sú Božou slávou.

ISTÝ ČLOVEK „vysadil vinicu.

Obohnal ju plotom, vykopal v nej lis a postavil vežu. Potom ju prenajal vinohradníkom a odcestoval“ (Mt 21, 33). Keď uplynul čas, poslal svojich sluhov, aby priniesli ovocie, ktoré mu patrilo. Prekvapivo vinohradníci s niektorými zle zaobchádzali a iných

zabili. Majiteľ vinice sa potom rozhodne poslať vlastného syna v domnení, že takto „budú mať úctu“ (Mt 21, 37). Nájomcovia však uvažujú úplne inak. Keďže ide o dediča, myslia si, že keď ho zabijú, budú si môcť svoje dedičstvo natrvalo ponechať. A tak aj urobia.

V tomto podobenstve Ježiš opisuje dejiny Izraela, ktorý si slovami Zlatoústeho opakovane špiní „ruky krvou“^[1] prorokov poslaných Bohom. Obraz vinice rozpráva na jednej strane o neustálom úsilí Pána, aby jeho ľud prinášal ovocie, a na druhej strane o opakovanom odmietaní zo strany ľudí, najmä predstaviteľov ľudu. Prítomní veľkňazi a farizeji hneď pochopili, „že má na mysli ich“ (Mt 21, 45). A ich reakcia na Ježiša je podobná reakcii roľníkov v podobenstve: hoci „ho chceli zatknúť“, neurobili tak v tejto chvíli zo strachu pred davom, „lebo ho považovali za proroka“.

„Božie rozčarovanie nad zvráteným správaním ľudí však nie je posledným slovom. To je veľká novosť kresťanstva: Boh, ktorý aj keď je sklamaný našimi chybami a hriechmi, nestráca slovo, nezastavuje sa a predovšetkým sa nemstí (...). Naliehavosť odpovedať plodmi dobra na volanie Pána, ktorý nás pozýva, aby sme sa stali jeho vinicou, nám pomáha pochopiť, čo je v kresťanskej viere nové a originálne“[2].

NA VYSVETLENIE významu podobenstva sa Ježiš odvoláva na Žalm 117: „Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa kameňom uholným. Je to Pán, ktorý to urobil, a je to obdivuhodné v našich očiach“ (Ž 117, 22-23). Je to veľkonočný žalm par excellence, ktorý sa spieva alebo modlí počas liturgie Veľkonočnej vigílie. Smrť syna, ktorá sa zdá byť

definitívna a nepochopiteľná, sa stáva cestou vzkriesenia. V Božích plánoch sú aj zlyhania príležitosťou na spásu a život.

Napríklad príbeh Jozefa je aj príbehom odmietnutia a zlého zaobchádzania. Hoci ho jeho bratia nezabijú, je zradený a predaný kupcom za dvadsať strieborných. Tieto okolnosti poslúžia k tomu, aby sa Jozef dostal do Egypta, stal sa významným mužom a Jakubovi synovia prežili. Rozprávanie poukazuje na nevernosť Izraela, ale predovšetkým ukazuje Boží spôsob, ako zo zla vyťažiť dobro. To, čo sa zdalo ako nezmyselné zlo, sa nakoniec stalo kľúčom k záchrane Izraela.

To isté sa opakuje aj v Ježišovi. Existuje plán, ktorý človek zradí, ale Boh hľadá nové riešenie, aby nás zachránil. Z našich pádov bude Pán vždy hľadať spôsob, ako nás

pozdvihnúť. „Keď sa na nášho Boha Otca obrátíme s ľútosťou, vyťaží z našej úbohosti poklad, a z našej slabosti silu. Čo nám asi pripraví, keď ho neopustíme, keď ho budeme denne navštevovať, hovoriť mu slová lásky a potvrdzovať ich skutkami, keď ho budeme o všetko prosiť, pretože veríme v jeho všemohúcnosť a milosrdenstvo?“[3].

.....

PODOBENSTVO JE PODOBNÉ piesni o vinici proroka Izaiáša (porov. Iz 5, 1-7). Vinica, o ktorú sa starostlivo staral, neprináša očakávané ovocie: „Čakal, že prinesie hrozno, ale priniesla kyslé hrozno“. Namiesto chutného hrozna z jej konárov vyrastalo horké ovocie. Vtedy sa Boh pýta sám seba: „Čo viac som mohol urobiť pre svoju vinicu ako toto?“ Istý cirkevný otec to komentoval takto: „Aká nevďačná krajina! To, čo

malo dať svojmu pánovi sladké ovocie, prebodlo ostré trnie. Dávaj si teda pozor, aby tvoja vinica neprinášala trnie namiesto strapcov hrozna, aby tvoja úroda neprinášala ocot namiesto vína“[4].

Boh od nás očakáva ovocie nie preto, že by ho potreboval, ale preto, že jeho slávou je šťastie ľudí.

Najžiadanejšia je pre neho nepochybne naša láska. Určite sme sa aj my mnohokrát správali ako vinica v prorokovej piesni alebo ako vinohradníci v podobenstve. „Ak si každý z nás spytuje svedomie, uvidí, koľkokrát (...) vyhnať prorokov.

Koľkokrát povedal Ježišovi: *Chod preč*, koľkokrát sa chcel zachrániť, koľkokrát sme si mysleli, že sme spravodliví“[5].

Preto svätý Josemaría napísal:

„Dovoľte mi naliehať: buďte verní. Je to niečo, čo nosím vo svojom srdci.

Ak budete verní, naša služba dušiam

a svätej Cirkvi bude naplnená
hojným ovocím“[6]. Môžeme sa
obrátiť na Máriu, ktorá je plodnou
matkou, pretože bola poddajná
Pánovmu Duchu, ktorý vždy
nachádza nové spôsoby, ako prinášať
ovocie.

[1] Svätý Ján Zlatoústý, *Homílie na
Matúšovo evanjelium*, 68, 1-2.

[2] František, *Anjel Pána*, 8-X-2017.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*,
bod 309.

[4] Svätý Maxim z Turína, *Kázeň na
sviatok svätého Cypriána*.

[5] František, *Homília*, 1-VI-2015.

[6] Svätý Josemaría, *Listy 2*, bod 46.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
piatok-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-piatok-2-tyzdna-v-postnom-obdobi/)
(03.03.2026)